

SZÉKESEFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára

hához hordással vagy postán küldve:
Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor: Megrendelésekkel 6 — nem megrendelésekkel 8 kr-ot ígatattatik be.

Lapunk számára hirdetésekkel felvesznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mórész. **Bécsben:** Opeilik L. és Mosse Rudolf.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

86. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejervár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) czimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyitásterben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmontelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Községi tűzoltók.

A tűzoltók, e nemes emberbaráti intézmény nagy fontosságát mindenki átérté, kinek alkalma volt eredményteljes és áldásos működéséről önön tapasztalása szerint meggyőződni; innen van, hogy hazánk majdnem minden nagyobb városában alakulnak tűzoltói egyesületek, melyek mindenkor bebizonyítják a hozzájuk kötött reményeknek érdemes voltát. A tűzoltói intézmény a szó legszebb értelmében véve nemes mű, melynek alapját a közjólét iránti törekvés és emberbaráti szeretet képezi.

Lehet-e tűzoltók intézményét községekben, sőt a legesekélyebb falvakban is létesíteni s mily módon? Erről kívánok szólni jelen cikkemben, melyre bátor vagyok a községi előjárók figyelmét felhívni és őket kérni, hogy hivatalos hatalmak és tekintélyes szavok egész súlyával kezdeményezzék és támogassák a tűzoltók intézményének létesítését és fennmaradását. A legtöbb község anyagi viszonyai nem engedhetik, hogy a tűzoltást állandó díjban részesítse; ennél fogva ily helyeken a földolog az, hogy az előjáróság oly egyénekről gondoskodjék, kik a mellett, hogy tűrhető vagy kedvező anyagi körülmények közt élnek, s kiket foglalkozási helyök majdnem mindig a községben tartózkodásra utal, e mellett önbecsület, cselekvést vagy kitűnni akarás kedvéért kések lennének tűzoltói foglalkozásra. Ilyen egyéneket majd minden községben lehet találni, az ügyes előjáróság ezeket könnyen megszerezheti, ha főleg a tűzoltói intézménybe való beválasztás mintegy megtiszteltetésül fog tekintetni. Ilyen egyénekből ala-

kult csapat önkényes tűzoltóknak nevezetnek és közülök a legügyesebb és legértelmesebb parancsnoki czimet viselne, ki aztán legénységét ünnepeken és egyéb szabad időben a teendő tervszerű működésre betanítaná és begyakorolná, tűzvész esetében azután mindenki tartoznék parancsa szerint eljárni.

Ezen parancsnokot, hogy a tűzoltókat betaníthassa és vész esetében vezényelhesse, szükséges lenne a község költségein a legközelebbi városban levő tűzoltó egyesülethez átküldeni, hogy ott a szervezés és betanítás művében először is önmaga nyerhessen oktatást.

A tűzoltók, ha vagyonosabbak, önmaguk költségén tűzoltói egyenruhát szerezhetnek maguknak. Az egyenruhába való járhatás különösen a fiatalságot ösztönöznék az intézménybeni részvételre, hol azonban a község lakosai szegények, ott elég volna jelvényképen egy tűzoltói fűveg is, sőt szükség esetén egy jelvény stb.

Legnagyobb buzditás lenne azonban, ha érdemteljes tények bizonyos kitüntető megjutalmazásban részesítenének, nem képzelhetni, mennyire lenne ezáltal emelve a népnél az erkölcsi önérték és tett okozat.

A tűzoltók szolgálatátételének egyik legfontosabb ága az elővigyázat és ügyelet, hogy adandó tüzeset alkalmával a tűzoltók lehető gyorsan értesítve legyenek, mielőtt a lángok tova harapódzása és a tüznek kiterjedése az oltást lehetetlenné nem tenné. Erre nézve a teendő intézkedések a község anyagi körülményeitől függenek.

Ha a tűzoltó intézmény már létesült, a földolog véleményem szerint az, hogy iránta a közérdekeltség ne lankadjon. Erre nézve czélszerű volna évenként egyszer népünnepet tartani, melyen a megyei hatóság kiküldött tisztviselője tenné azon tűzoltók meléle az érdemjelet, a kik rendkívüli bátorság, feláldozó tevékenység által vagy emberek életét mentették meg a tüztől vagy az oltásban magukat különösen kitüntették.

Ezek azon pontok, melyeket én az előjáróság szives figyelmébe ajánlok, a nélkül azonban, hogy körülmények szerinti czélszerű változásokat elleneznek. A földolog t. olvasó, hogy a hol csak lehet tűzoltói intézményt létesítsünk és a vésztől, mely nem ritkán egész családok és községek jólétét teszi tönkre s reményeit húsítja meg, megszabaduljunk; a kivétel minőségét a helyi viszonyok s egyéb körülmények határozhatják meg legtöbbször.

Szilárd akarat s az ügy iránti nemes lelkesedés előtt nincsen lehetetlenség. Ha a községek előjárói akarják, létesülni fog, **lecsülni kell a tűzoltók — mes intézményének.**

Volkay Andor.

Uti emlék.

A nagy Watzmann hegy megmászása.

— Irta: dr. Dudits Miklós. —

(Folytatás.)

A ramsaui völgyet hosszában az Achen folyócska szeli át, Ramsau helység jölhet egyházközség névvel bir, alig áll néhány házikóból, de ezenkívül három kényelmes fogadó áll az utasok befogadására.

TÁRCZA.

Haidé története.

— Irta: Szűts Miklós. —

(Vége.)

Nemzettségem azon Asrák, kik meghalnak, ha szeretnek.*)

„Tizenhárom . . . tizenöt . . . tizenöt . . . mintha kocsizörgést hallottam volna“ mondá a marquis megállva.

„Ah másfélde megy, csak lépje meg a távolságot“ szolt Kenealy.

„Tizenhat . . . tizenhét . . . de hisz ez örült vágatás s a zörgés egyenesen felénk tart!“ kiáltott ismét a marquis.

Most mi is figyelmesek levénk. Sebesen hajtató kocsii közeledett a helyhez hol megvonultunk.

„El kell rejteni a pisztolyokat“ mondá a marquis nyugtalanankodva. „Fölösleges, mert úgyis késő“ mondám, midőn a kocsii a dombra ért s mintha fehér kendőt láttam volna benn a heves széltől lobogni.

Még csak egy perez, és várakozásom iszonyattá változott. A kocsiból Haidé lépett ki bágyadtan és a hidegtől vaczogva. Fekete fürteit mintha vízbe mártották és azután száritották volna.

„Hála az égnek még nem késő,“ mondá kezét

*) E szavakat Haine mondja „Asra“ ezimű szép költeményében. Megjegyzem egyuttal, hogy „a mór kötelességét megtette, a mór elmehet“ közmondást ezen alakban használtam már főnebb, mert a közsökös így fogadta el. De e mondás Schillertől származik és valóságban nem mórról, hanem „Mohr“-ról van mondva „Rablók“-ban.

nyujtva, mely forró volt mint lázbetegé. Redmondra nem mert rátekinteni, szégyenkedve süté le előtte szemét, de azért szilárdan eltökélt léptekkel sietett a herczeghez.

„Oh uram hallgassa meg esdeklésemet“ szolt hozzá keresetlenül. „Bizonyos vagyok, hogy téved. Ennek nem szabad így végződnie. Ha ön őrizte nejét, én is őriztem valakit s a nők tekintete élesebb. Esküszöm önnek üdvömrre, hogy nincs oka öt kérdőre vonni.“

A herczeg rá vetette nagy méla kék szemét s kezét esókolva mondá: „Megesküdtem; s nem feleségemért hanem bátyáért vívok.“

Én ezalatt siettem Haidéra öltöni köpenyemet.

„Nem elég önöknek egy élet,“ kiáltá Haidé szomoruan, „ezen átázott hajszálak, ezen didergő tagok nevében kérem ne így végezzenek.“

„Igy leszen!“ Kiáltott a herczeg, „végezni kell, de másképen fogunk végezni. Ha nincs ellenére, másnemű viadalt ajánlok,“ fordult Kenealyhez.

„Elfogadom, de egy föltét alatt, hogy Dönhoff kisasszony a zárt hintón azonnal hazamenjen Alfrédal.“

„Sorsot huzunk!“ szolt a herczeg fenkölt, átszeleműlő arezzal. „Akit a sors ér, annak kell elmenie a háboruba, melyet két hatalmas állam viv most egymással s melynél az olasz egység a jelszó. Ezen szép és nagy czél zászlaja alatt küzdjön koczára vetve életét, nem keresve, de nem is kerülve a halált. Ki a fekete golyót huzza, köteles holnap éj félig elutazni. A többit istenre bizzuk.“

„Ez a legszebb párbaj“ mondám; de Haidé össze esett, ereje megtört s megtört reménye is. Midőn oda vittük a kocsiihoz és bepóltattuk mint a gyermeket:

akkor láttam a legszebb látványt életemben, láttam az erős keményszivű férfit elérzékenyülés könyeit ontani. Igen, két ragyogó csöpp jelent meg Redmond két szemében, két ragyogó csöpp, melyek a hajnalt jelenték, de fájdalom élte alkonyán. „Und die Trene, sie ist doch kein lehrer Wahn!“ mondá Schillerrel, csakhogy későn jutott e drága igazság tudatára; a pusz tában, hol aranyát már nem használhatta.

Hazavittük azonnal Haidét, hol kétségbeeső nagybátyám ritka gondoskodása, a legjelesebb orvosok tudománya viaskodtak érette a halállal. A győztes az lett, kit ember még le nem győzött soha.

A fekete golyó Redmondnak jutott, pedig ez volt Haidének első kérdése, amint magához tért lázálmaiból.

Hiába igyekeztünk elpalástolni a valót. Most még ott állt mellette a kedves férfi, most még esókokkal borítá kezét, most már azt mondá, hogy megtanult tőle szeretni. „Ezért nem volt sok odaadni akár az életet,“ mondá a beteg.

De azután ütött az óra, midőn el kellett menni, s ez szivszaggató volt. Menynyit szenvedett Kenealy, menynyit szenvedtünk mi is, midőn még mindig rejteni akartuk Haidé előtt a valóságot. De nem lehetett ezt.

A betegség most határozott fordulatot vön, a hagy máz megjelent fantasztikus udvarával, csodálatos álmaival benépesítvén a beteg elméjét. Ó most már boldog, hisz menyasasszony.

„Fehér kaméliákat fejemre, ne ide itt úgy éget valami, alább . . . Alfréd vezet az oltárhoz, ő lesz vőfélyünk . . . vigyázatok a fehér fátyolra, csak hosszú

Berchtesgaden város mélyebben esve ide nem látható. — A magasabb hegyek közül a Reitalpéhoz legközelebbi lévén, ennek csak meredek, borzasztó kinézésű sziklafalait és bástyáit láthattuk, e nagy kiterjedésű és csak némely helyütt mászható hegy egész felső részén a leggyönyörűbb vegetációval, ritka dús füvezettel bír, a miért a nyár folytán sok ezer marhát szállítanak ide fel, hol saját lábukon, hol hátulról tolvya, sőt néhol emelve is.

Ettől keletre és velünk szemközt a Hochkalter látható az ő fogpiszkáló alakú hegyes kőcsúcsaival és ezek közé fogott terjedelmes hómezővel, mely 25—30 öl mélységű, hava soha a legforróbb nyárban sem olvad fel, az egész hegy a Watzmann hegynek társhegye, hajdan egyik volt, de meteoristieus viszonyok, esővíz, szétválasztá őket.

Ez az elválasztó határ a két hegyóriás között, a Wimbachvölgy ennek sokat és sok által látogatott Wimbach szorosával együtt. E felett látható a Watzmann legfelsőbb csúcsa. Végre egészen Berchtesgaden felett magaslik ki a Hoche Göhl, mely előtt van egy hegy a Salzberg, melynek benseje kősót és sósköveket tartalmaz, a miből áztatás, vízzel lugozás folytán nyerik ott a sósvizet, mit azután részint Berchtesgadenben főznek ki, részint a reichenhalli természetes sóforrásra legyesítve Reichenhallba és Traunstein valamint Rosenheim városokban; melyek egy óriás hosszú sósvízvezetékkel vannak összekötve, mi 12½ mérföldnyi hosszú, és egyike a legszebb vízi műveknek.

Berchtesgaden maga évenként 100,000 mázsa sót produkál e sóból; e mellett 12,000 mázsa kősót, de a mely tisztaságra nézve a mi marmarosi kősónkat felül nem mulja.

A sósvíz óriási kazánokban főzetik és pároltatik el, a visszamaradtot jegezesített konyhasó tiszta ugyan, de terjedékenyebb és így több is kell belőle az ételek sózásához. — E ramsau-berchtesgadeneri völgy szépsége világhírű, az angolok a comfort generalstáblerei ép oly szorgalmasan látogatják mint a francziák, olaszok és németek. Münchennek évenként több száz festészt láthatjuk itt dolgozva szebbnél szebb tájfestményeken.

Pihenés után pajtás lovunk vezetőrel együtt a kocsit fentartani, nem telt bele egy rövid óra és mi 2 órakor a Hinterseehez címzett fogadóban beállhattunk. — Mielőtt azonban ide érkeznék a watzmanni csúcs is előtört a felhők közül, melyek felig eltakarák és mi szemléletben gyönyörködhetünk.

A fogadóban első teendőnk volt vezetőrel gondoskodni. Utitársam, ki az expedíció vezetését és költségeit vivé, a jelentkező vezetőhöz a következő utitervrajzot intézte.

„Mi a nagy Watzmann hátulso csúcsára a Schönfeldspitzére óhajtok felmenni.“

Vezetőnk rendesen derült teljes piros arca e nyilatkozatra egyszerre meghuzódott és elkomorult. Azután egy kis gondolkodás után válaszolt.

„Mi engemet illet én már voltam a hátulso csúcson is, de önöknek, kik a hegymászást csak műkedvelésből és multság kedvéért gyakorolják, tanácsolnám, hogy e tervvel hagyják fel, mert meglehet az is igen könnyen, hogy én felmennék és önök engem követni oda képesek nem lennének. Ez a mászás legfőbb mértékben életkockázató, e mellett nagy mászási ügyességet, nem szédülő főt és szerencsét is igényel, és ha mégis megakarjuk tenni személyenkint

2-2 vezető, kötelek, létrák, mállahordók szükségeselek. Ennyi embert pedig kétem, hogy ma és holnap itt Ramsauban összeszedni képesek lennének.“ — Mit vezetőnk állított azt a vendéglős is erősített és mi egy kevés habozás után végre megelégedtünk azzal, hogy a mellő csúcsra az ugynevezett magosra felmegyünk.

„Es erre a mellő csúcsra a felmászás nem veszélyes?“ kérdezém én a vezetőtől.

„Kevésbé veszélyes mint fásasztó,“ lön az ő válasza és az utnak e jellemet egész végig ilyennek talál tam a partie befejezése után is.

Egy ily óriási magas hegy megmászását nem tanácsos egy nap alatt végezni. A felmenetel nagyobb, de könnyebb részét délután szokás megtenni, hogy innen hajnalban az ember tovább menve a csúcsot elérhesse. — A meghálás éjre rendszeren egy pásztor-gyűlés szokott történni, hol eleség és ital szempontjából az ember bőségre nem számíthat, mert tej, írósvaj és legfeljebb tészta-cledelen kívül ott ennivalót kapni nem lehet.

Ennélőgva élelmiszerekkel az embernek magát bőven el kell látni. A fogadósok rendszeren sódort ajánlanak, mert az az ugy is erős szomjúságot még inkább fokozza. Bort vizet az ember magával, de tartogatja azt a legfelsőbb csúcsra elköltésre, hol a hideg szélben és a felmászás után jól esik.

(Folytatása következik.)

Fővárosi levél.

— Budapest 1875. október 21-én. —

Valahára felsütött a nap. Ezt a szép alkalmat elszalasztani nagy könnyelműség lenne, ki tudja, lesz e még ily rózsás kedvében a mogorva őszi nap? Sétálni hát! De hová?

Városligetbe? Ah, az olyan unalmas valami. Tüporni a lehullott faleveleket, szemtanuja lenni a vasárnapi publikum izetlen tréfáinak, engem éppen nem szórakoztat.

Végig szaladni az utcákon? Köszönöm. Volt benne részem egész héten, alig győzi az ember a sok „pardon“-nal.

De van Budapestnek egy elfeledett, elhagyatott szép kertje, mit csak azok keresnek fel, kiket vagy a magán gyönyörködöt, vagy pedig erszényük tekin tetbevétele mellett akarnak mulatni. Ezek még kedvelik a kies Oreczy-kertet, de csakis ezek. En is közöttük vagyok. De, hogy melyik párthoz tartozom a kettő közül, nem tudom. Meglehet, mind a kettőhöz.

Telát szép idő volt! Cél nélkül bolyongtam az Oreczy-kert tekerényes útjain. Nem zavart senki. Senki? Majd el is feledem, egy divatszertűen öltözött ifjú lányka már harmadszor kerül előmbe. Mosolyg's szeméit oly barátságosan pillenteti rajtam, hogy kedvem jön kalapot emelni előtte. Azért sem. Hátha el nem fogadná. Megfordulok, utána nézek, ő is megfordul s felém néz. Hm, ennek fele sem tréfa — gondolám, de azért beszédbe eredni vele még-még mindig nem merészeltem. Ki tudja, talán nem is lesz, a mi volt, ha ez az átkozott őszi szél segélyemre nem jön. De jött, és pedig teljes erővel, s a kis lány virágos kalapját, mint egy kitanult vizsla, ép' lábaim elé tette le.

Csak ez kellett, több nem is. Hogy felvettem-e? Oh, de fel ám, s futottam szépen felé; nem kellett messze szaladnom, s a jutalma egy mosoly lön. De

minő mosoly! Ezért még a tó közepéből is kilóztam volna kalapját, no, persze csak a csolnakon. En dicserem a szelet, hogy ily okosan tett, ő meg dicserte udvariasságomat. Ez is jó volt, ezt se soktól nyertem még. A bemutatás hát meg volt, a többi jött magától. Sohasem hittem volna, hogy ilyen könnyű mesterség a kurizálás; alig mentünk három lépést, már karomon csüngött. Nem emlékszem ugyan, hogy én kértem-e fel, vagy ő előzött meg. Aztán beszélünk sokat, lehet, hogy szépeket, mert ő sokat kaczagott.

Leültünk pihenni a tó partjára. A szél egyre csi pősebben fújdogált, de az is csak javamra volt, annál szorosabban simult hozzám. Szemugara égető volt, de engem mégis a hideg borzongatott. Azután beszéltem neki szomorú szellőről, hervadó falevelekről, susogó habokról, s a szerelem tündéreiéről. Meglehetett velem elégedve. Az igaz a végén ugy kellett felbresszenem. Szundikált szegényke.

Hüvös volt. A nap rég elszunynyadt, s egy pár csillag már pislogott a felhőtelen égen.

— Siessünk, mert bezárják a kertet, s mi itt maradhatunk — figyelmeztetém.

— Na, talán valami nagy szerencsétlenség-e ez? volt a válasz, s szemének tüzes lángjai majd elejtettek lábaimról. Szomoruan, szólanul távoztunk, s a csend egészen a lóvonatu vaspályáig tartott.

— Velem tart?

— Sajnálom (persze csak a hatosomat) nem lehet, itt lakom a közelben.

Ujra csend lön, mit én megtörni bátorkodtam.

— Mikor lesz újra szerencsem?

— S ön óhajtaná? Szólt kétkedően.

— Ez egyedüli vágyam — felelém, s még csak el se pirultam.

— Am legyen! De csakis az ön kedvéért. Mához egy hétre, ismét itt talál. De eljőjön ám.

Emek jutalma keblemtől egy sóhaj. kezemtől egy forró szoritás.

A vonat jött, szépen felült, én magam maradtam.

Pár nap mulva ép az egyetemről siettem haza. Kalapomhoz a kortések nagy „Vargay“ tollat tüztek fel. Egy kapu előtt a szeméthordó kocsik akkor rakodott, s a sok konyhatündér szinte elállta utamat. Rájuk se nézve törtem utat közöttük. Egy előmbe áll.

— Ni, ni, hát ön jogász? — En ránézek, s uramfia az Oreczy-kert ismerős. Akkorra személtádat emelt, hogy majd karjai törtek le. En biz nem segítettem neki. Siettem odább.

— Kint lesz az Oreczy-kertben? kiált utánam.

Csak azt lesd, még én kimegyek. Haj, de futottam haza, nehogy utáram jöjjön, éreztem, hogy arcom a tollamhoz kezd hasonlóná válni. Dehogy megyek, dehogy megyek, nem lát engem az idén az Oreczy-kert!

—s. —a.

Megyei és városi hírek.

— Szőgyény-M. László ur megyénk köztisztvisel s szeretetben álló főispánja közelébb már körünkbe érkezett Bécsből, hol a magyar delegáció elnöke volt. Ezen elnöki tisztét kitünő tapintat s bölcsességgel töltö be. Az országos hírű férfit, nemcsak megyénk kormányzatát vezérli bölcsességgel, de nagyszámu teendői mellett az ország dolgaiban is kitünő részt vesz. Körünkben érkezte felett örvendünk.

legyen... Görögön, ah itt vagyunk, kergessük a szép lepkéket... vagy fáradt vagy, sebet kaptál én angyalom?... mily csunya az a háboru, hajtsd ide keblemre fejedet, nyugodjál aludj békében — pszt — csendesen, csendesen, föl ne keltsétek.“

Csendesen, föl ne keltsétek.

Ott fekszik már; a természet pár hét alatt visszavette gyermekét. Nem tudja többé, mi a fájdalom, most már csak mi tudjuk azt. Ne kövessétek; szíve nagy volt, de lelke gyöngy; kevesen lesznek, de kevesen legyenek is olyanok mint ő. Érezetek nemesen, de álljatok erősen az életben, nem szabad arról soha lemondanunk. Ne kövessétek, de emlékezzetek meg róla. Ha boldogan ültök férjetek oldalán vagy a családi szobában, és ezen érzet boldogsága átmelegít, emlékezzetek rá s gondoljátok el, hogy ami itt csak édes meleg, másutt pusztító vihar vagy dermesztő fagy képében lép föl, s hogy szinte olyan ez az édes érzés mint a mesebeli szörnyeteg, mely mindennap fölmerült a tengerből és követelte a város „legszebb leány“ át váltásdíj gyanánt, a többit aztán békén hagyta.

Hű szerencsenjét nem lehetett elvonni ágyától. Tompa, elmélyedt arccal állt ott mellette s oly tehetetlen volt mintha a halottnak némasága viszszaüvöltött volna az ő arcán.

„Egészen úgy mint anyja, az is ilyen volt,“ sóhajta.

„Milyen volt hát?“ kérdém Omártól kissé vontatva, mert e részben mindig megközelíthetetlen vala s szinte félénken tért ki ily kérdések elől.

„Óh Sidi, az nagyon szomorú történet,“ felelé Omár.

„Mondd el hát, csak nem hagyhatod, hogy még csak ne is ismerjük kedves leányunk származását“ nógatá nagybátyám.

„Allah legyen irgalmas szegény lelkének. Anyja nagyon szép volt, talán még nála is szebb“ mondá a szerencsenjét hájtogatva. „Istanbulban minden évben nagy ünnepet ülnek a Seker Bejrám ünnepét. Ennek esett áldozatul szegény anyja. A törökök ilyenkor nappal böjtölnek éjjel farsangolnak; ők nem úgy tesznek mint ti, hanem e ketőtt egyesítik. Ez ünnep utolsó napján a hatalmas szultánnak hét szemenszedett szépségű, gyönyörű lányt ajánlanak föl az ország nak minden részéből részint vásárolva, részint rabolva. A szultán ezek közül egyet kiválaszt maga számára, a többi hazamehet gazdagon megajándékozva. Óh, sokszor jelen voltam ennél, mert én a Padisah kedvencz rabszolgája voltam,“ mondá nem büszkeség nélkül, „igen a fölséges szultán szolgálja. Ez mindig így volt. Egyik szobában fölállították a hét leányt s mindegyik nek vállára drága himzésű törülközőt tettek. A másik szobában térdén állva tartottam az arany medenczét, melyben a fölséges szultán megmedvesíté kezét. Így aztán a másik szobába ment, darabig szemlélte a szüzeket, és akinek válláról levette a kendőt, hogy kezét abba törölje, az az övé volt, a többi mehetett. Ezek közt volt egyszer egy szép theszaliai leány is. Ez úgy remegett mint a nyárfalevél, otthon kedvese karjából rabolták el, s csak azt kívánta, hogy vissza térhessen boldogan folytatni életét. A szultán szeme éppen rajta akadt meg, ő is volt a legszebb, amint halaványodott és pirult, amint remegett s föl nem

mert tekinteni. A szultán megtörülte kezét, és ő ijedten rogyott össze. „Emeljétek föl és vigyétek a serailba“ parancsolá az ur és eunuchjai ott termettek. Ez idő től fogva lettem hűtlen uramhoz; Allah meg is büntetett érte,“ mondá a szolga szomoruan. „De nem tehettem másként, az megvolt irva. Nagyon sajnáltam és szerettem is a szép görög leányt, kiről az eunuchok titkon beszélték, hogy a szultán fölötte szereti, de ő meg egészen eleped kedvese után és halálához közeleg. En találtam módot vele beszélni, kedvese ekkor már Stambulban volt és én vezettem titkos uton mindennap az ő szobájába.

A görög nő ismét meggyógyult, a Padisah egész boldog vala s úgy örült annak a kis leánynak, kiről azt hívé, hogy az ő gyermeke. A görög mindig szökésen tervezett, de éveken át nem lehetett azt kivinni s Haidé már itt tanult gagyogni. Végre kínálkozott alkalom, de velük kellett szöknöm nekem is, mert áruhásonnak ki kellett tűnni. Kréta szigetére szöktünk s itt vontuk meg magunkat és éltünk pár évig békében, én hű és kedvelt szolgájukká levék. De kiütött a kréai lázadás, a fiatal tüzes görög is fegyvert fogott a fölséges szultán ellen, és bitófa lett a vége. Mi több lázadóval menekültünk, a szegény anya utközben elhalt, s a menekvők magukkal vehették Haidét és engemet, mert hasznunkat vehették. Anyja, kinek gyönyörű hangja volt, megtanítá Haidét szép énekeire és úgy jöttünk ide, e bánat helyére,“ kiáltá szívrázó hangon, „de Allah az úr és Mohammed az ő prófétája, meg kell nyugodnunk a másíthatatlan végzetben,“ mondá a törököknél eltanult apathiával.

— **A színhazi bérletek ügyét** Havranek József városunk derék kapitánya, ki a múlt évben is igen nagy sikerrel működött színházunk érdekében — vette kezébe. Nagy buzgalommal és valóban legnagyobb mérvben dícsérendő kitartással igyekszik minél nagyobb számú bérletet összegyűjteni, hogy a szomorú anyagi viszonyok dacára is színészeink létele biztosítva legyen. A nemes buzgalom méltán dícséretet érdemel. Közönségünket pedig felhívjuk, hogy váltva iparkodjanak színházunk fenntartására s nyújtsanak segédkezet Havranek ur működésének. Havranek ur mellett kiemelendő még Kreutzer Nándor ur buzgó-sága is, ki szintén egész törekvésével iparkodik a bérletek gyűjtésében segédkezet nyújtani. Eddig már az eredmény igen szép.

— **Neumann Armin** ügyvéd ur folyó hó 31-ikén esti 6 órakor folytatja felolvasásait a kereskedelmi törvényekről.

— **Domotóri vásárunk** szomorú képet nyújtott: még árnyéka sem volt csak a közelebbi években már megszokott rossz vásároknak is, annyira minden bírálaton alóli csekély forgalmu volt; sem bent a városban, sem a vásári sátorok körül, alig lehetett látni néhány árust, s ezeknek megfelelő számu vevőt, jobban mondva nézőt; egy közönséges hetivásár mindenestre élénk-bb forgalmat tüntet fel. Különben nem is esoda! Vasárnap délután, a vásár kezdetén, mintha az ég csatornáit mind egy varázsütésre megnyiták volna, oly borzasztó módon szakadt az eső, mindenki fedél alá igyekezett; vásár helyére pedig oly irtóztató szélvész kerekedett, hogy egyes sátorokat felkapott, s messze ragadott magával, számos fasátor tetejét hordta el a vihar, s az illető árus örült ha árujával biztos helyre menekülhetett; a vihar egész napon át dühöngött; a csekély számmal bejött idegenek is kényszerülve voltak arra, hogy a napot négy fal közt ünnepeljék meg. A vásáros sátorok közül csak az árusok szomorú, levert arcaival lehetett találkozni, vevőknek nem volt kedvük az elemekkel kacérkodni. Egyszóval, oly rossz vásárunk volt, hogy ilyenben emberemlékezet óta nem részesültünk. Ennek ízét leginkább iparosaink érzik, kiknek e hét folyamán jelentékeny kötelezettégeik vannak, u. m.: házbér, ultimo stb.; ők leginkább sínylik a rossz vásárt. A ló és szarvasmarha vásár körül vasárnap délután — még mielőtt az Istenítélet előző bekövetkezett — névtől élénkség, de azután, mintha elmentek volna a forgalom fonalát, megszűnt minden eladási és vételkedv.

— **Megjelent:** „Blaháné és Tamássy legkedveltebb dalai.“ 7 népdal van a gyűjteményben a „Falu rozsa-sza“ és „A ripacos pista dolmánya“ című népszim-művekből. Énekhangra zongora kísérettel alkalmazta: Erkel Gyula. A dalokat azonban ének nélkül is lehet játszani, miután a dallam hangok a zongora rész-ben is befoglaltatnak. Ezen igen csinos népdalokat ajánljuk zene kedvelő közönségünk figyelmébe!

— **Pribék Antal** helybeli fényképészünktől vett azon értesítést, miszerint nemcsak a megye tájképei, melyekről lapunkban több ízben s mindenkor dícsé-rőleg tévének említést, de egyszersmind a szinte általa leginkább az ifjuságnak mulatva oktatása céljából ké-szített, többnyire meggyék nevezetességeit mutató, több százra menő tömlátképek (stereoscopiák) nála helybeli fényirányában folyton betekintethetők; a művészet iránt érdeklődő városi szintugy mint megyei t. cz. közön-ségnek azon hozzáadással hozzuk tudomására, misze-rint önmagunk meggyőződöttünk, hogy említett mindkét rendbeli képek mint nevezett fényképész urnak dícsé-

Hoffmann eltávozott Hamburgból hosszú időre; nemsokára ezután kaptunk hírt, hogy Kenealy elesett vitézül; boldog ő, a bátrak halálával halt meg s e szép halállal engesztelte ki tévesztett életének emlékeit. Kebelén fekete hajfűrt fektűt s utolsó perceiben ezt szorította szívéhez. A herezeg távol él nejtől s egy ukrainai kastélyában vonta meg magát; de most is lovagias bőkezűséggel gondoskodik nejről. Mi lett Judithból? Nem tudom. Egyszer azt mondták zárdába ment, másoktól úgy hallám, hogy még mindig „la lionne de Paris“, a divat királynéja. Melyik lehet igaz? Ki lát egy női szív rejtekeibe? Mindenesetre valóbb szintű az utóbbi.

És isten veled te szép alak, mely eddig kísértél! Ha nem hisznek majd tebenned, ha csak egy túlzó képzelem beteg szülöttének fognak tartani: én majd megtalálom jellemed szétszórta sugarait az életben, emléked fölled még nekem! Hisz az eszményből min-den ember lelkeben van egy vonás, melyet az ese-mények hatalma s hajlamainak többsége millió esetben elfojt egészen, egy-egy esetben kiképez. És ezen egy eset vagy igen nagy vagy igen szomorú.

Élsz azok szívében, kik szerettek. Meteor valál, mely váratlanul lobbant föl egy sötét táján az égnek. Fényét láttuk, melege alig juthatott el az emberekhez; de a nagy sötétség, melyet maga után hagyott, örökké sejteti, mily vakító lehetett a fény, mily éltető lehe-tett melege.

retére válók mi kívánni valót sem hagynak hátra, bármí külföldi jeles képekkel a versenyt kiállják, s így csakugyan méltók a megsemmisítésre, de méltók arra is, hogy a t. cz. közönség nevezett vállalkozónak nagy áldozatkészséggel párosult szorgalmát s fárado-zásait az eddigi közönye helyett nagyobb pártolással jutalmazza.

— **A Velencei községben** megüritült községjegyzői állomás betöltése iránt kiadott pályázatra nézve a „Székesfehérvár és Vidéke“ legközelebbi számában azon állítás tétetik közzé, mintha az „per sundam bundam“ nyilvánosságra nem hozott volna s a közön-ség főleg a pályázók tudomást nem szerezhettek volna róla. Illetékes helyről erre vonatkozólag azon értesítést nyertük, hogy igen is a pályázat a törvényben előírt módon közzé tétetett, a járási szolgabírókhoz a községben leendő körözés végett elküldetett. Szóval azaz egész megye területén nyilvánosan közhírré tétet-t, melynek eredménye is lett, mert eddigelő a leg-távolabb vidékekről 6 pályázón felül jelentkezett Ennyi pedig aligha jelentkezik távoli vidékekről is, ha az nyilvánosságra nem hozatik vala.

— **Lusztig Károly** a helybeli színházi zenekar derék karmestere, a zenészet terén igen képzett férfiú városunkban zenészi előadásokat óhajtatani. Zenészi képzettségéről elég tanubizonyítást tesz az, hogy a pesti zene conservatoriumot kitüntetéssel elvé-gezte, a budai népszínháznak, a pesti német színháznak és a debreczeni magyar színháznak huzamosb ideig karmestere volt. Több igen sikerült zene művet írt. Városunkban különösen hegedű, zongora s ének órá-kat óhajtatna adni; főleg a zene és ének együttes tanításából, az őszhangzattanból (Harmo-nielse) akar előadásokat tartani. Az énekekre alkalmas szép hangok kimivelésében eddig is kiváló sikerrel működött. Ajánljuk a nagy közönség figyelmében az igen szép képzettségű férfiút, kinek tehetségéről a színházban naponként meggyőződhetünk. Értekezhetni vele levél útján is lakásán kigyó utca 7. szám alatt vagy a színháznál.

— **A színházi zenekar** minden pénteken este zeneestélyt tart Kneifel Béla vezetése mellett Vier-zigmann György kávéházi helyiségében. Hiszük, hogy közönségünk a jelesen szervezett zenekart kellő pár-tolásban részesítendő.

— **A juliusi vihar** és szélvész által károsított azon sárkeresztúri, nagylóki, szt. ágóthai, felsőtöbör-zsöki, herezegfalvai, szolgálgyházi és kálozi kisebb földbirtokosoknak, kik csak f. évi 25 frtot meg nem haladó adóval tartoznak — megengedte a pénzügymin-iszter — mint értesültünk, hogy ezen adótartozásuk-kal ez évi október hó végeig hátralékban marad-hatnak, s az adóvégrehajtást ezekre nézve beszüntette említett határnapig. Óhajtatandó lett volna, ha megyénk vihar s elemi csapás által sújtott vidékein a miniszter nagyobb engedékenységet mutat vala.

— **Köszönetnyilvánítás.** Boldogult Rosty Zsig-mond temetésén részt vett t. közönségnek — e lapok útján — köszönetét fejezi ki az összes rokonság.

— **A megyei tanfelügyelő** ur által a megyei isko-latanáshoz intézett a felnöttek oktatására vonatkozó s a házi ipart illető közleményre, felhívjuk előre is a tanügybarátok figyelmét. A kormánynak ezen prakti-kus intézménye épen hazánkban, hol az ipar főleg a házi ipar oly nagyon is alantas fokon áll nagyon idő és czelszerű. Tanfelügyelő urnak e téren tanúsított buzgalma méltán dícséretet érdemel.

— **Rejtélyes vendége akadt** — mint nekünk írják — a fejérmegyei Bodajk csösznek e napokban. Ugya-nis egy fiatal uri egyén a kunyhóban szállást kért a csösztől, ez azonban gyanusnak találván, a község házába bekísérte. Innét az illető szolgabíró elé kerülván előadta, hogy ő az orsz Kurland tartományból való, a czár hadseregében dragonyos hadnagy, de mivel Sevilloff Péter nevű hadnagy társát párbajban megse-besíté és e miatt két évi várfogságra ítéltetett, tehát ezt kikerülendő megszökött ezredétől, oly feltett szá-n dékkel, hogy Boszniában a felkelő csapatba fog állani. Most minden pénzéből kifogyva kénytelen gyalogolni A nála talált arezkép pedig Timersky Iván szinte orsz dragonyos hadnagyot ábrázolja, most ő Belgrádba óhaj-t utazni, hol is reá posta útján már pénzes levél vára-kozik. Neve Dziengielevszky Engen és mint igazol-vány nélküli egyén, hivatalos uton „továbbítatott.“ Persze vannak elegenden kik a fiatal emberben muszka kémet vélnék lappangani.

— **Halálozás.** Schlesinger Sarolta, maga ugyszin-tén fia, leányai, vejei és unokái nevében, szomorodott szívvel jelenti elfeledhetlen férje, atyjuk, ipjuk és nagyatyjuk dr. Schlesinger Zsigmondnak élete 66-ik évében, rövid szenvedés után, október 21-én, 4 reggel történt gyászos kimulását. A boldogult hült tetemei, október 22-én, délután 2 órakor a Szanki sir-kerthen öröknyugalomnak adatnak át. B. Szombathe-lyen, 1875. október 21-ik. Béke hamvaira.

— **Nésze semmi fogd meg jól.** A loállás mit a városi hatóság a lóvásártéren felállított, a lefolyt vásár alatt ugyancsak csekély jövedelmet eredményezett. Lé-vén a bevétel a szó szoros értelmében nagy s e m m i; ha az cladók nem köteleztettek arra, hogy lovaikat beállítsák, akkor ugyancsak kár volt költsékezni, mert ily körülmények között nagyobb eredményre a jövőre sincs kilátás.

— **Meghívás.** A „Kat. néptanítók székesfehérvári egylete“ f. évi nov. 4-én d. e. 10 órakor a belvárosi leánytanoda helyiségében tartandja negyedévi közgyű-lését, melyre az egylet tagjai tisztelettel meghívotnak. Székesfehérvárott, 1875. október 30-án — *Az egyleti elnökség.*

— **Beküldetett hozzánk:** „A győri tankerület nép iskolának egy évi haladása 1874. évben“ című füzet írta: Vargyas Endre, Győr-Komárom-Esztergom megye kir. m. tanfelügyelője. A csinos kiállítású fü-zet 16 oldalra terjed s igen részletesen tárgyalja Győrmege tanügyi viszonyait. A tapintatos összeáll-tású füzetkét ajánljuk a tanügyi barátok figyelmébe.

— **Az emlékezés,** a kegyelet szentelt ünnepe: a halottak napja közeledik. Nem egyszer, de a népek millióinak évszázadokon át nyilatkozó kegyelet érzése emel e napot a legnemesebb, a szív ünnepévé; melyen a szülő, testvér, fiu avagy jóbarát siet hála adóját leróvni, s a szeretett halott sírját megkoszorozni. E célra ajánljuk Huber György jónévű kereske-dőnknel kapható sírkoszorúkat, melyeket alkal-munk volt megsemmisíthetni, s bátran mondhatjuk, hogy ugy szépség, mint izlés és rendkívüli jutányos ár tekintetében kiállják a versenyt, bármely fővárosi üzlet hason áruival. Lapunk szíves olvasóinak szolgál-tat velük tehetni, midőn erre becses figyelmüket bátrak vagyunk felhívni.

— **A loösszpontosításra** nézve vidékről számos panasz érkezett hozzánk. Ugyanis a loavató bizottmány az összeírást nem községről községre, hanem járason-ként egy községben teljesíti; hova a lótulajdonosok az alig járható utak dacára kénytelenek lovaikat áldozat árán előállítani. Igen helyén lenne, ha a bizott-mány községenként eszközölné az összeírást, s a lótu-lajdonosok is szívesebben fizetnének ily esetben, hogy-szem gyakran majdnem egynapi távolságra jártassák lovaikat. A közönség érdekében szólunk fel, s fel-hívjuk erre az illetők figyelmét jövőre nézve.

— **Seregélyesen** veszett eb harapása folytán e hó 13-án egy nő víziszonyban borzasztó kínok közt elhunyt.

— **Ismét a fegyver!** Vakmerő gyilkosság történt vásárhétfőn virradóra egy lödőző-utcai csapszék előtt. Egy vitéz baka káplár egy tivornya tanyában, hol mult évben is gyilkossági eset fordult elő, összevezett egy paraszt suhanczezal; Mars vitéz fia buszuszomjas dühében haza szaladt a fegyverrel, ebbe erős töltést tett s azután a csapszék ajtója elé állt lesbe, várva az áldozatot. A kiszemelt egyén azonban nem jött, de helyette egy másik fiatal paraszt legény lépett ki a koresmából; a baka cézéoz, és a fiatal ember, név-szerint Cser Ferkó, 25 éves egyén halva rogyott össze. Erre a meggyilkoltnak egyik társa a katonára rohant, kicsikarta kezéből a fegyvert és a fegyver agyával jól elverte a gyilkost, kinek neve Apostagi János. A borzasztó tett után azonnal a kaszárnyába ment, s önként feljelentette elkövetett tettet.

— **Színház.** A közelebbi lemult színelőadásokról általában véve dícsérendőleg emlékezünk meg, külön-nösen azon törekvést s buzgalmat kell kiemelnünk, melyely színészeink iparkodtak feladatuknak megfelelni. Az egész társulatról a törekvés legszebb jeleit jegyezhetjük fel, habár voltak is egyes hiányok mit még pótolni kell; de ezek hiszük pótolatni fognak. Most áttérünk e hét egyes előadásainak rövid megem-lítésére. Szombaton adatott: „Boissy-i boszorkányok“ operette. Városunkban eléggé ismert és kedvelt darab. A szereplők közül Halminé kiemelendő, ki is szép éneke s ügyes játéka által tetszést aratott. Bénye in é jól alakított s otthonos játékkal és énekével sikert vívott ki. Szilágyi igen ügyesen mozgott, alakítása teljesen sikerült, folytonos élénkséggel s kedvvel ját-szott mindvégig. Kendy komikus játéka köztetszést vívott ki, ügyessége, otthonias megjelenése kiemelendő, de gyakori túlzásait mégsem hagyhatjuk szó nélkül, habár ezekkel is tapsot vív ki, mégis jobban teszi ha nem túloz. Berezny is sikerrel játszott. A zenekar működése dícsérendő. Közönség középszámmal. — Vasárnap október 24-én „budapesti árvíz“ cím alatt Szigligetinek „A szekérvény rejtelme vagy a pesti árvíz“ című régi szindarabját hozták színre, mely nem igen találkozott a közönség tetszésével. A színház szufolási-g tömve volt, s vidéki közönségünk inkább egy jó operettet nézett volna végig, mint e darabot, mely nem tartozik Szigligeti jobb művei közé. Azonban hétfőn október 25-én a színre hozott darab ellen nem volt kifogásunk. Tagadhatlan, hogy ezen előadás a legsikerültebb volt. „A három pár cipő“ mulattató lévén, nem hiányzott egyéb, mint hogy az előadás sikerült legyen, a mi pedig ugyis volt. E két kellék együtt véve, oly élvezetes estét nyújtott, hogy róla csak elismerőleg nyilatkozhatunk. Jól játszottak Bénye iné, Szilágyi, kinek játéka felől már több ízben elismerőleg nyilatkoztunk; továbbá kiemelendők még Pifkó Károlin, Kendy, ki rövid szerepe dacára ügyesen alkalmazott burleszk modulátáért élénken megtap-soltak; Berezny is ügyesen forgolódott a színpadon; azonban Hevesy nem jól érezhette magát, midőn Lau-rának udvarolt, mert kezeinek nem talált helyet. Közön-ségünk, mely jelentékeny számmal képviselte magát, jól mulatott, s az előadással megvolt elégedve.

— **Rövid hírek.** A Velencei községben meg-üritült jegyzői állomás választás útján mai nap töltetik be. Pályázó van elég. Az eredményről jövő számunk-

ban tudósítást hozunk. — A színházi választmány a színügypártoló-egylet alakításán működik. A lapunkban közzétett alapszabály tervezetet elfogadta s ennek alapján fog az egylet megalakulni. — Időjárásunk az egész héten igen hideg volt, úgy hogy már mindenütt fűtenek, chez járul még a köd és az eső, mely majdnem egész héten tartott. — A hangversenyek idénye is megérkezett, azonban sajnos még eddig egyetlen egyről sincs szó, pedig az unalmas őszi estéket jó volna néhány hangversenyyel fűszerezni. — Színházunkban — mint halljuk — nagyban folynak a készülétek „Petaud király s udvara“ operette előadására. — Tárnok községben a jegyzői állomás választás utján közelebb töltetik be. — Czece község határában levő Menyőd pusztán e hó elején tűz volt gabonanemű égett el, a kár azonban csak 30 forint. A tűz gyorsan elnyomott.

Szerkesztői üzenetek.

- S. B. Pest. Levélben válaszolunk.
- Ny. S. urnak Etyek. Belső levele eltévedt s csak mai számban használhattuk fel, hasonló tudósításokat kérünk.
- X. y. Bodajk. Mástör is kérünk tudósításokat minél gyakrabban.
- H. Gy. urnak Vaal. Közlöttük. További működését kérjük.
- „Hej te kis leány.“ A kidolgozása ügyes, de a gondolat régi, elcsépelet. Nem közölhető.
- Ch. Helyben. A bíralt nagy szakavatottsággal van írva s élvezettel olvastuk, azonban már erről tudósítást közöltünk, de különben is e tárgyról hasonló részletességgel lapunk szűk kerete miatt nem írhatunk. Egyes nevezetesebb alkalmakkor igen, de általában nem. Ügyes és szakavatott tollából közleményeket igen kérnénk, ha lesz szives közlés végett adni.

Gabona-ár
október 27-én.

Alsóausztriai mérő	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	4 50	4 20	4	—		
Kétszeres	3 40	3 30	—	—		
Rozs	3 20	3 10	3	—		
Árpa	2 60	2 50	2 40			
Zab	2	1 95	1 90			
Kukorica uj	2	1 80	1 60			

Beküldetett.

Minden beteg erőt és egészséget nyer gyógyszer és költség nélkül a
Revalescière du Barry
gyógytápszertől Londonból.

26 év óta semmiféle betegség sem volt képes e kellemes egészségi tápszernél ellentélni, s üdvöskének bizonyult az felnőtteknél egy mint gyermekeknél orvosság és költség nélkül minden gyomor-, ideg-, mell-, tüdő-, máj-, mirigy-, nyákhártyagyógyezési, hólyag-és vesehaj, gümö-, aszkór, nehéz lélegzés, köhögés, emésztetlenség, dugulás, hasmenés, álmatlanság, gyengeség, aranyér, vízi betegség, dugulás, vérmegszorulás, fülzúgás, emelygés és hányás, söterhesség folyamában, laphártyalob, melakór soványodás, esz, közhvény, sápkór ellen, ugyszintén csecsemőknel, cseledeit dajkatej helyett előnyt érdemel. Kivonat 80,000 bizonyítványból gyógyításokról, melyek minden gyógyszer ellen daczoltak, ezek közt bizonyítványok: Dr. Wurzer tanártól, F. W. Beneki tanár úrtól, gyógytanácsos dr. Angelsen, dr. Choleraud, dr. Campell, dr. Dédé tanár, dr. Ure, Castlestuart grófól, Isenstein hercegtől, Mansdorf-Pouilly miniszter elnökötől és több magas állású egyénekétől tetszésre bérmentve beküldetnek.

Kivonatok a 80,000 bizonyítványból.

- 76,921. bizonyítvány. **Obergimpern.** 1872. april 22. Betegem, ki 8 hónap óta egy megrögzött májgyulladásban rémitőn szenvedett, legkevesebb éket sem akart magához venni, — az ön Revalescière használata folytán most teljesen felépült. **Burkard Vilmos,** sebész.
- 80,416. sz. F. W. Beneki a marburgi egyetem rendes tanára 1872. april hó 8-án kelt Balmi Klein féle heti folyóiratban mondja: Soha sem felejtém el, hogy gyermekem egyikének életét mentéséért az ugynevezett Revalescière Arabica (Revalescière-nek) köszönhetem gyermekem életének 4-ik havában végleges lesoványodás és folytonos hányásban szenvedett, mely bajok minden orvosságnak ellentállottak; és a Revalescière egészséget tökéletesen helyreállította.
- 74,210. sz. Brehan Márkint 7 éves betegség, álmatlanság, minden testi reszketés, soványodás s melakórból.
- 79,810. sz. özv. Klemm asszonyt több éven át tartott főfájás és hányásból.
- 75,877. sz. Köller Flórián es. k. katonai felügyelőt Nagyváradon, tüdő és légeső hurut, főszédülés és megszorulás.
- 75,970. sz. Fischer Gábriel ur a magasabb nyilvános kereskedelmi iskola hallgatója Bécsben, kétségbeesett mellbaj és idegrogálásból.
- 65,716. sz. De Montlouis kisasszonyt, emésztetlenség, álmatlanság és elsoványodásból.
- 75,928. Signió báró 10 évi láb- és kéz-bénaságtól.

Revalescière 4-szer táplálóból a husnál és 50-szer megkímélt a gyógyszer árat felnőtteknél úgy mint gyermekeknél 1/2 fontos bádogszelenczébe 1 frt. 60 kr. 1 font 2 frt. 50 kr. 2 font 4 frt. 50 kr. 5 font 10 frt. 12 font 20 frt. 24 font 36 frt. Revalescière Bisquitok, szelenczébe 2 frt. 50 kr. és 4 frt. 50 kr. — Revalescière-csokoládé porban és táblákban 12 csészére 1 frt. 50 kr. 24 csészére 2 frt. 50

kr. 48 csészére 4 frt. 50 kr. porokban 120 csészére 10 frt. 288 csészére — 576 csészére 36 frt.
Kapható: **Barry du Barry és társa** által Bécs, Wallfischgasse 8. sz. Székesfejérvárott **Diebálla György** gyógyszerüzében. Budapesten **Török József** gyógyszerésznél.

Felelős szerkesztő: **Hattyúffy Dezső.**

Hirdetések.

Kátrányozott tetőpapir

tetők befödésére □ ölenként 1 frt. 40 kr.-jával minden mennyiségben kapható Székesfejérvárott

Mantner és Weisz fűszerkereskedésében.

A helybeli irgalmas nének intézetében külön

varróiskola nyitattott, melyben a növendékek havonként 1 frtot fizetnek.

Beiratások naponként eszközöltetnek.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, miszerint nálam 1-ső rendű **tirol** kiválógatott

káposzta

száza 8—7 és 6 frtért, nemkülönbö finom hordóbeli savanyu káposzta fontja 6, savanyu répa 5 krért mindenkoron kapható

Horváth E. S.

néhai Jáhu-majornban.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Hohlfeld Emil, Budapest Zrínyi-utca.

Már 1876. évi január hó 1-jétől kezdve minden nyilvános ízlésben kizárólag csak az új törv. hitelesített mértékek és súlyok alkalmazandók. Az időszerű tehát az új mérlegek és súlyok bevétele. Már közel van, és a t. ez. közönség a **Budapest Zrínyi-utca Hohlfeld Emil** új mérlegrendszer szerinti mérleg és súlyok raktára felé forduljon. Mindennemű új mérlegek a legújatosabb áron kaphatók. — Ő, használt mérlegek az új rendszer szerint legelőbb igazgatottak, ugyanígy 6 mérleg Posten bérmentve a napi árak után fizetés helyett elfogadtatnak.

Hohlfeld Emil, Budapest Zrínyi-utca.

Odvas fogak betöltésére

nincs alkalmasabb és jobb szer, mint azon fog-plombe, melyet **Popp J. G.** es. kir. udvári fogorvos Bécsben, bolváros, Bognergasse Nr. 2. készít, a melyet mindenki maga nyomhat odvas fogába, a mely aztán a fogmaradványt és nyit összeköti fog továbbromlását megóvja s annak fájását megszünteti.

Anatherin-szájviz

dr. Popp J. G. es. kir. fogorvostól Bécsben, Stadt, Bognergasse 2 sz. 1 frt. 40 kros palackokban. legjellegesebb szer csúszos fogfájás, a foghús gyulladása, dagadt és kerekese ellen; feloldja a meglévő fogkövet s gátolja annak újralakulását, megerősíti a mozgó fogakat és foghús megszáradást; s midőn a fogakat és foghúst minden értalmes anyagtól megtisztítja, a szájnak kellemes frisséget kölcsönöz, eltávolítja a száj rosz bűzét csak rövid idei használat után is.

Anatherin-fogpép

dr. Popp J. G. es. kir. udv. fogorvostól Bécsben. E készítmény megőrzi a lehellet frissességét és tisztaságát, ezenkívül arra is szolgál, hogy a fogaknak vakító fehérséget kölcsönöz, azok romlását gátolja s a foghúst megerősítse.

Dr. Popp J. G. Növény fog-pora.

Anyira tisztítja a fogakat, hogy naponkénti használata által nemcsak az anyira kellemetlen borkó távolítatik el, hanem a fogak glazúra és telérsege is mindinkább gyarapodik. — Egy doboz ára **63 kr. o. é.**

Kaphatók: Székesfejérvárott: Braun József, és Diebálla György, Lovasber nyében: Heiszler gyógyszer. Modrott: Jency Palotán: Würfl. gyógyszer. Veszprém: Guthard és fiaival. Dunaföldvár: Lukács A. és Kuliányi S. gyógyszer. Duna-Vecsén: Klinke gyógyszerüzében, Kun-Szent-Miklóson: Tóth S. gyógyszerüzében.

„A radhosi általános thea és roznoi mohfü czukorkák“

minden torok-, mell-, tüdő-, szív és gyomorbajok: úgy sorvadás, köhögés, vérhányás, szűkmellűség, rekedtség és oldalnyílás nemkülönbö makacs nátha, szívdobogás, torokkiszáradás, bűzös éjjeli izzadság és a test, gyomor és idegek gyengesége ellen, különösen ajánlható — melynek kitérőségéről számos elismerő és dicsérő irat tanuskodik:

Tekintetes ur!

Az Ön kitűnő Radhosi általános theája, valamint mohezukorkái hatásának sikerült, engem tartós fulasztó köhögés, riasztó szívdobogás, gyakran ismétlődő nyálkás-és rekedtségből alaposan kigyógyítani, mi annál inkább kiemelendő, mivel hasonló gyógyszerek annyira előrehaladott korban ritkán szoktak oly tartós eredménnyel használtatni. Vegye legjobbját köszönetem tisztelt gyógyszerész ur magamat szívességébe ajánlva kiváló tiszteltetel

Dequens Jozefa.

Prága, 1874. Febr. 9 én.

Egy csomag radhosi thea — 14 napra elégséges — ára használata utasítással együtt 1 frt. Egy eredeti skatulya roznoi czukorka ára 50 kr. A valódi radhosi általános thea is roznoi mohfü czukorkák egyedül csak **Diebálla György** „Orangyal“-hoz címzett gyógyszerüzében kaphatók, Székesfejérvárott a Vörösmarty-téren.

Első magyar központi mező és erdőgazdasági közvetítő intézet
Budapest, Dorottya-utca 12. I. emelet.

A mező és erdőgazdasági közvetítő intézet f. évi april elején kezdte meg működését. A mező és erdőgazdasági-üzletforgalmának emelése és előmozdítása céljából. Működési köre következő csoportokra osztályozható: **Elvállalja:** gazdaságok felügyelést, korszerű berendezést, vető rendszerek megállapítását, birtokok rendszeres szakavatott megbeszélését és évi számadások fölülvizsgálatát. A t. gazdaközönség képviselőit üzleti dolgában.

Közbenjár: birtok adék-vételek, bérlemény, esere és birtok eldarabolások eszközésénél, különösképp szerzésénél, jelzálogi biztosíték mellett. Mindennemű gazdasági és erdőszeti nyers termények és iparizékkel borok, valamint takarmánymagok, hus, tej, és gyapjutermető tenyésztés, gazdasági gépek és eszközök, mesterséges trágya-anyagok stb. **eladását és beszerzését bizományban teljesíti.**

Továbbá foglalkozik az intézet gazdasági és erdőszeti tiszták, okleveles gépészek és kertészek elhelyezésével **előleges díj nélkül.** végre nevezetesebb gyárak és czégek ügyességét szaktárgyakban elvállalja.

Szávoszt testvérek
Képviselet az első magyar központi mező és erdőgazdasági közvetítő intézetnek. Budapest, Dorottya-utca, 12. I. emelet.

NB. Ugyanott elővannak jegyezve; eladásra nagyobb és kisebb birtokok. Árak 30,000-tól 900,000 frtig. Különböző erdő termények és jeles borok. — Állást keresnek: gazdasági és erdőszeti hivatalnokok, kipróbált gépészek. — Kibérlésre több kisebb birtokok kerestetnek.

Az első magyar központi mező és erdőgazdasági közvetítő intézet Budapest Dorottya-utca 12. ajánlkozik a t. gazdaközönségnek termények legmagasabb áron eladására ugyszintén a gazdasághoz szükséges: mindennemű ipar czikkok, gépek, stb. legelőssébb gyári áron beszerzésére, kezeskedvén a rendelkezések pontos eszközéséért.

Kein fingerter Ausverkauf!

Indem wir wegen schlechten Geschäftsganges unsere **Chinasilber-Vaaren-Fabrik** gänzlich auflösen, sind wir gezwungen, unsere massenhafte Vorräthe prachtwoller Chinasilber-Erzeugnisse sehr billigst tief unter dem Erzeugungspreise zu verkaufen. Zur Probe diene folgender Auszug aus dem grossen Preiskourante, welcher auf Verlangen franco zugeschickt wird.

Ermessigte Preise:

früher fest fl. nur fl.	früher fest fl. nur fl.		
6 St. Kaffeelöffel . 3 50	1 40	1 St. Butterdose . . 5. —	2. —
6 „ Speiselöffel . 7 50	2 70	1 Paar Leuchter . . . 8. —	3. —
6 „ Tafelmesser . 7 50	2 70	6 „ Messerrasteln 5. —	2 50
6 „ Tafelgabel . 7 50	2 70	1 St. Zuckerzange . 2 50	1. —
1 „ Suppenschiefer 5. —	2 30	1 „ Theeseiher . 1 50	— 60
1 „ Milchschiefer 3 50	1 50	6 1 Dessertmesser 6. —	2 50
1 „ Zuckerdose mit Schloss 14. —	8. —	6 „ Dessertgabeln 6. —	2 50

Ferner prachtwolle Tassen, Kaffee- und Theekannen, Tafel-Aufsätze, Girandols, Zuckersreuer, Eier-Service, Zahnstocherbehälter, Essig- und Oel-Garnituren und noch viele andere Artikel ect. ect. zu ebenso staunend billigen Preisen.

Besonders zu bemerken.

6 Stück Esslöffel alle 24 Stück zusammen in eleganter Etui anstatt fl. 24 nur fl. 9.50.

Dasselbe von **Britania-Silber**, alle 24 Stück in eleganter Etui nur fl. 6.50.

Bestellungen aus der Provinz werden gegen Nachnahme prompt und gewissenhaft ausgeführt.

Adresse: **H. Preis,** Wien, Rotheuhurmstrasse Nr. 19.

Altesti sérvben szenvedőknek

teljesen ártalmatlan s felette gyorsan s biztosan működő gyógyszerük, a Stürzenegger Gottlieb által Herisau (Sveiczban) készített gyógykenőcs — A használata utasításon számtalan bizonyítványok s közzétett levelek bizonyítják e hathatós gyógyszer kitérőségét. — **Egy tégelyára 3 frt. 20 kr.** s Stürzenegger G. által a következő raktárakon kapható: **Formágyi Fr.** gyógyszerüzében **Budapestben,** s **Pecher J.** gyógyszerüzében **Temesvárott.**